

Josef DAVID, *Kulturní a spolkový život v Pacově 1859-1914 (1918)*. Bakalářská práce, FF JU České Budějovice 2009, 70 s. + přílohy.

Posudek vedoucí bakalářské práce:

Za téma své bakalářské práce si Josef David zvolil dějiny rodného města Pacova, a to konkrétně podoby kulturního a spolkového života v obci v druhé polovině 19. a na počátku 20. století. Vlastním záměrem práce však nebyl pouhý popis jednotlivých spolků, ale i pokus o rozkrytí jejich významu a charakteristika postavení jednotlivých osobností ve společenských strukturách maloměsta.

Již v úvodu své práce se tak autor po obecné geografické, demografické a hospodářské charakteristice města Pacov a nastínění jeho kulturního vývoje vyrovnával s vymezením základních pojmů, s nimiž později pracoval, a to s pojmem kultury, spolku, maloměsta a lokální elity. Dlužno podotknout, především vzhledem ke komplikované povaze termínů samých, někdy více, někdy méně úspěšně (jako trochu vágní se mi jeví především vymezení vlastního vnímání termínu kultura). V některých aspektech, především důrazem kladeným na vnímání spolku jako místa, jehož vznik podporovali v největší míře představitelé lokálních elit a formovali pak i jeho kulturní a politické působení a význam ve městě, se pak autor blíží metodickým východiskům interpretace lokálních elit Lukáše Fasory a Pavla Kladiwy.

V další, spíše teoretické kapitole, nazvané Spolky, se autor věnuje historickým a společenským souvislostem vzniku moderně vnímaného, kulturního spolku, důraz klade především na zákonné normy a regulativní funkci státu. Klíčový význam tak vcelku pochopitelně přikládá spolkovému zákonu z roku 1867, jehož nejdůležitější pasáže se snaží interpretovat ve vazbě na prostředí maloměsta.

Po tomto teoretickém vymezení tématu následuje vlastní pramenný výzkum, jehož výsledkem je charakteristika tří nejvýznamnějších pacovských spolků (součástí kapitoly je však i soupis ostatních spolků, který nastiňuje možnosti pro další badatelské směřování) – Jednoty divadelních ochotníků a dvou zpěváckých spolků, spolku Čech a Slavík. Na jejich aktivitách, mnohdy politicky motivovaných, vzájemných potyčkách i propojeních – mimo jiné i na personální bázi, autor rekonstruuje každodenní kulturní a společenskou atmosféru maloměsta, jeho kulturní autonomii, ale i závislost na akcích, spjatých především z Prahou. Zajímavé je rozkrytí několika klíčových osobností, jež se podílely na činnosti několika spolků a jejichž jména jsou pro městský kulturní život významná i v době pozdější. Jediné, co

postrádám, je vzájemné srovnání vlivu všech zkoumaných spolků, jehož součástí by se mohly stát i obecnější závěry.

Práci Josefa Davida považuji i přes drobné nedostatky za zdařilou, opřenu o pečlivé studium dostupné literatury a pramenů. Jejím kladem je i skutečnost, že je psána kultivovaným jazykem s malým počtem gramatických a syntaktických chyb. Jednoznačně ji proto doporučuji k obhajobě a hodnotím ji ještě stupněm **v ý b o r n ě**.

PhDr. Jitka Rauchová, Ph.D.

České Budějovice, 21. června 2009